

- 5) Directiva 87/102/CEE ⁽³⁾ a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 98/7/CE ⁽⁴⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 trebuie interpretată în sensul că DAE include și remunerația pentru încasarea în numerar a ratelor creditului sau a unei părți a acestuia, în cazul în care remunerația depășește considerabil costurile necesare ale unui astfel de serviciu accesoriu, iar articolul 14 din directiva menționată trebuie interpretat în sensul că instituția DAE este eludată în cazul în care remunerația serviciului accesoriu depășește considerabil costurile acestuia și nu este inclusă în calculul DAE?
- 6) [Directiva 93/13] trebuie interpretată în sensul că, în vederea satisfacerii cerinței transparenței unui serviciu accesoriu pentru care sunt achitate taxe administrative, este suficient ca prețul serviciului administrativ menționat să fie clar și inteligibil (taxe administrative), chiar dacă nu este specificat obiectul prestației corespunzătoare acestui serviciu?
- 7) Articolul 4 alineatele (1) și (2) din [Directiva 93/13] trebuie interpretat în sensul că simpla împrejurare că taxele administrative sunt incluse în calculul DAE se opune controlului jurisdicțional al acestora în scopurile directivei menționate?
- 8) [Directiva 93/13] trebuie interpretată în sensul că simplul quantum al taxelor administrative se opune controlului jurisdicțional în scopurile directivei menționate?
- 9) În cazul în care răspunsul la întrebarea 6 este în sensul că obiectul serviciului administrativ pentru care trebuie achitate taxele administrative este suficient de transparent, serviciul administrativ, împreună cu toate măsurile potențiale pe care acesta le presupune, reprezintă, în acest caz, obiectul principal al creditului de consum?
- 10) Articolul 4 alineatul (1) din [Directiva 93/13] trebuie interpretat în sensul că, în scopurile acestei directive, este relevantă, printre altele, împrejurarea că pentru taxele serviciului accesoriu consumatorul beneficiază de o prestație care, în general, nu este în interesul său, ci în cel al creditorului creditului de consum?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

⁽²⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽³⁾ JO L 42, 1987, p. 48, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 252.

⁽⁴⁾ JO L 101, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 4 p. 210.

Acțiune introdusă la 20 august 2014 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-398/14)

(2014/C 380/03)

Limba de procedură: portugheză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 91/271/CEE ⁽¹⁾ privind tratarea apelor urbane reziduale, prin neasigurarea unui nivel adecvat de tratare a apelor urbane reziduale în cele 52 de aglomerări selectate pentru care s-a constatat existența încălcării;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 4 din Directiva 91/271/CEE prevede, printre altele, că, până cel mai târziu la 31 decembrie 2005, evacuările în apele dulci și în estuare care provin de la aglomerări cu echivalent-locuitor cuprins între 2 000 și 10 000 trebuie, înainte de a fi evacuate, să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente.

Comisia consideră că în Portugalia există o problemă care afectează întregul sistem, întrucât statul portughez nu a adoptat, nici la nivel național, nici la nivel regional, măsurile de planificare adecvate pentru aplicarea metodică a dispozițiilor Directivei 91/271/CEE.

⁽¹⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Administrativ din Atena (Grecia) la 22 august 2014 – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE/Elliniko Dimosio

(Cauza C-402/14)

(2014/C 380/04)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon Anonymi Etaireia

Pârâtă: Elliniko Dimosio (Statul grec)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2008/118 ⁽¹⁾ din 16 decembrie 2008 este suficient și perfect/necon condiționat și suficient de clar din punct de vedere juridic astfel încât, în condițiile în care această dispoziție specifică a directivei nu a fost transpusă în ordinea juridică internă a statului membru/a statului grec, are efect direct și poate fi invocată de un particular, care are drepturi în temeiul acesteia, în fața instanțelor naționale, iar acestea din urmă au obligația de a ține seama de dispoziția menționată?
- 2) În orice caz, dispozițiile articolului 130 alineatul 5 din Codul vamal național coroborate cu cele ale articolului 128 alineatul 1 din același cod, potrivit căruia certificatul de vămuire a vehiculelor comunitare importate pe teritoriul național este eliberat după încasarea taxei de înmatriculare, a cărei obligație de plată ia naștere când aceste vehicule intră pe teritoriul național, sunt conforme cu dispozițiile articolului 3 litera (c) din Tratatul CEE, care prevăd eliminarea, între statele membre, a obstacolelor care stau în calea liberei circulații a mărfurilor?

⁽¹⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9 din 14.1.2009, p. 12).